

ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการเก็บ ทำลายฤทธิ์

กำจัด ฝัง ทิ้ง เคลื่อนย้ายและการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๑

ตามความในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๑ เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานดำเนินการเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับชนิด ปริมาณ ลักษณะ คุณสมบัติ และสถานที่เก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น ๆ พร้อมทั้งวิธีการเก็บทำลายฤทธิ์ กำจัด ฝัง ทิ้ง เคลื่อนย้าย และการขนส่งตามหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติและวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าว กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงวางระเบียบและวิธีการแจ้งรายละเอียดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดังกล่าวภายในหรือภายนอกโรงงานให้ห่างจากที่ชุมชนหรือแหล่งน้ำสาธารณะ โดยใช้วิธีการเก็บที่มีดชิด ปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสาธารณสุขหรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ทำลายฤทธิ์และ/หรือทำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้เป็นก้อนก่อนนำไปทิ้งหรือฝังด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๒.๑ วิธีการทำลายสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเฉพาะประเภท

ประเภทสิ่งปฏิกูล	วิธีการทำลายฤทธิ์
๒.๑.๑ กากตะกอนที่มีสารปรอทปนเปื้อน	นำกากตะกอนมาผสมกับสารละลายทำให้งอก

	เป็นดั่งปกติโซเดียมซัลไฟด์ (Na_2S) เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีได้เป็นปรอทซัลไฟด์ (HgS) แล้วจึงทำให้เป็นก้อน (Solidification) ด้วยการผสมกับปูนซีเมนต์ ในกรณีที่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดอัตราการซึมของสารพิษให้ใช้สารตัวเติม (additives) ผสมลงไปด้วย
๒.๑.๒ กากจากการผลิตหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ที่มีสารปนเปื้อน	นำกากที่อาจต้องผ่านการบดให้มีขนาดเล็กลงก่อนเพื่อช่วยให้ทำปฏิกิริยาทางเคมีได้ทั่วถึงมาผสมกับสารละลายโซเดียมซัลไฟด์
	(Na_2S) เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีได้เป็นปรอทซัลไฟด์ (HgS) แล้วจึงทำให้เป็นก้อน (Solidification) ด้วยการผสมกับปูนซีเมนต์ ในกรณีที่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดอัตราการซึมของสารพิษให้ใช้สารตัวเติม (additives) ผสมลงไปด้วย
๒.๑.๓ กากตะกอน หรือฝุ่นที่มีองค์ประกอบของโลหะหนัก เช่น แคดเมียม, โครเมียม, ตะกั่ว, มังกานีส เป็นต้น	ใช้สารละลายต่าง เช่น ปูนขาว หรือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ผสมกับกากตะกอนให้ทั่วกันจนสารโลหะหนักเปลี่ยนรูปไปเป็นสารประกอบของเกลือไฮดรอกไซด์ที่มีค่าพีเอช (pH) ของของผสมประมาณ ๑๑ แล้วทิ้งไว้ให้แห้ง ในกรณีที่เป็นกากตะกอนหรือฝุ่นที่ปนเปื้อนด้วย แคดเมียม (Cd) จะต้องทำให้เป็นก้อนต่อด้วยการผสมกับปูนซีเมนต์
๒.๑.๔ กากตะกอนหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มียากำจัดแมลง, ยากำจัดศัตรูพืช หรือยากำจัดเชื้อราปนเปื้อน	เติมสารละลายต่าง เช่น ปูนขาว หรือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ในปริมาณที่สามารถจะทำลายพิษด้วยตัวยาแต่ละชนิดได้หมด

๒.๒ สิ่งปลูกสร้างที่ผ่านการทำให้เป็นก้อน (Solidification) จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ น้ำซึมผ่านได้ในอัตราต่ำกว่า 1×10^{-6} ซม./วินาที

๒.๒.๒ รับแรงอัด (compressive strength) ได้ไม่น้อยกว่า ๑๔ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

๒.๒.๓ มีความหนาแน่นไม่ต่ำกว่า ๑.๐๔ ตันต่อลูกบาศก์เมตร

๒.๒.๔ มีลักษณะแข็งคล้ายหิน ไม่ไหม้ไฟ ไม่มีกลิ่น

๒.๓ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ประสงค์จะใช้วิธีการทำลายฤทธิ์และ/หรือทำให้เป็นก้อนด้วยวิธีอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ จะต้องแจ้งรายละเอียดพร้อมด้วยเหตุผลให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาอนุญาตเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ซึ่งตั้งโรงงานอยู่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร, สมุทรปราการ, ปทุมธานี, นนทบุรี, นครปฐม, ราชบุรี และสมุทรสาคร ทั้งสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามวิธีการและ ณ สถานที่ซึ่งกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๓.๑ ลักษณะที่ตั้งของสถานที่ฝัง (landfill)

๓.๑.๑ สถานที่ฝังดินจะต้องมีลักษณะทางธรณีวิทยาที่เหมาะสม โดยต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่มีแหล่งแร่อยู่ข้างใต้ ไม่มีรอยแตก หรือเป็นโพรงของหินชั้นล่าง มีความหนาของชั้นดินระหว่างฐานของสถานที่ฝังกับระดับน้ำใต้ดินพอสมควร และมีระดับน้ำใต้ดินต่ำ

๓.๑.๒ ไม่เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำหรือมีน้ำท่วมถึง ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม และไม่ติดต่อกับหรืออยู่ใกล้กับแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ได้

๓.๑.๓ อยู่ห่างจากพื้นที่ใช้ประโยชน์ของราษฎรและชุมชน ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการหกหล่น ฟุ้งกระจาย ปัญหาการจราจรระหว่างการขนส่งสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว รวมทั้งปัญหาเรื่องฝุ่น และเสียงที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน

๓.๑.๔ มีเนื้อที่กว้างขวางพอที่จะใช้ฝังได้นานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป

๓.๒ การออกแบบสถานที่ฝังสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

หลุมที่จะใช้ฝัง ต้องได้รับการเตรียมการไว้ดังต่อไปนี้คือ

๓.๒.๑ ต้องทำการบุด้านล่างและด้านข้างโดยรอบของหลุมที่จะใช้ฝัง (landfill) ด้วยวัสดุกันซึม (liner) เพื่อป้องกันการซึมผ่านของสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกสู่น้ำใต้ดินหรือน้ำผิวดินที่อยู่ใกล้เคียง โดยวัสดุกันซึมนี้ต้องมีความแข็งแรง และหนาเพียงพอที่จะทนต่อการรับน้ำหนักและแรงดันที่จะเกิดขึ้นทั้งหมด ซึ่งวัสดุกันซึมดังกล่าวอาจจะเป็นวัสดุที่สังเคราะห์ขึ้นเพื่อใช้งานโดยเฉพาะหรือเป็นวัสดุที่มีอยู่เองตามธรรมชาติ เช่น ดินเหนียว ที่ยอมให้อัตราการซึมผ่านของน้ำ

(permeability) ได้ไม่เกินกว่า 1×10^{-7} เซนติเมตรต่อวินาที (ประมาณ ๐.๑ ฟุตต่อปี) หรือ อาจจะใช้วัสดุกันซึมทั้งสองประเภทประกอบกันก็ได้

๓.๒.๒ ระดับกันหลุมของสถานที่ฝังสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะต้องอยู่สูงจากระดับน้ำใต้ดินไม่น้อยกว่า ๕ ฟุต

๓.๒.๓ ต้องมีระบบรวบรวมน้ำเสียที่เกิดขึ้นภายในหลุมที่ใช้ฝังและมี ระบบบำบัดน้ำเสียหรือนำน้ำเสีย (leachate) ที่เกิดขึ้นออกไปบำบัดที่อื่น

๓.๒.๔ เมื่อเลิกใช้หลุมที่ฝังแล้ว ให้ทำการปิดหลุมชั้นสุดท้ายด้วยวัสดุ กันซึม เพื่อป้องกันการซึมของน้ำหรือของเหลวอื่น ๆ เข้าสู่หลุมฝัง แล้วปูทับด้วยดินอีกชั้นหนึ่ง พร้อมทั้ง ปลุกพืชคลุมดิน เพื่อลดความรุนแรงของการพังทลายของดินอันเนื่องจากฝนและลม พร้อมทั้งจัดให้มี ระบบระบายน้ำฝนหรือน้ำที่จะไหลบ่าผ่าน ให้ออกจากบริเวณหลุมฝังได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม

๓.๒.๕ ในกรณีที่ใช้ดินเหนียวปูเป็นวัสดุกันซึม ดินเหนียวต้องมีความ หนาไม่ต่ำกว่า ๖๐ เซนติเมตร โดยทำการบดอัดดินเหนียวให้แน่นที่ระดับความหนา ๓๐ เซนติเมตร และ ๖๐ เซนติเมตร ตามลำดับ สำหรับกรณีที่ใช้วัสดุอื่นเป็นวัสดุกันซึม หรือจะต้องมีการจัดการเป็นพิเศษ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรณี ๆ ไป

๓.๒.๖ วัสดุกันซึมที่ใช้ปิดหลุมฝังจะต้องเป็นวัสดุชนิดและความหนา เดียวกับวัสดุกันซึมชั้นล่าง ส่วนชั้นดินปลูกพืชตอนบนต้องมีความหนาไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร และ ระหว่างชั้นทั้งสองนี้อาจจะจัดให้มีชั้นทรายเพื่อเป็นมาตรการเสริมในการระบายน้ำออกจากส่วนบนของ บริเวณที่ใช้ฝังกากให้เร็วยิ่งขึ้นก็ได้

๓.๒.๗ พืชที่ปลูกคลุมดินจะต้องเป็นพืชประเภทรากสั้น หรือมีเอกสาร ที่พิสูจน์ได้ว่าความยาวที่สุดของรากจะยาวน้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร

๓.๒.๘ ต้องจัดสร้างบ่อสังเกตการณ์เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของน้ำใต้ ดินในบริเวณใกล้เคียงตามขนาดและจำนวนที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ เพื่อตรวจสอบติดตามผล การดำเนินงานสถานที่ฝัง ตลอดช่วงเวลาที่ใช้งานอยู่ และน้ำใต้ดินจะต้องมีคุณลักษณะไม่เกินกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ คือ

ชนิดของสาร	ปริมาณสูงสุดที่ยอมให้มีได้ (มิลลิกรัมต่อลิตร)
อาร์เซนิก	๐.๐๕
แคดเมียม	๐.๐๕
โครเมียม	๐.๐๕
ตะกั่ว	๐.๐๕
ปรอท	๐.๐๐๑
นิกเกิล	๐.๐๕

<u>ชนิดของสาร</u>	<u>ปริมาณสูงสุดที่ยอมให้มีได้ (มิลลิกรัมต่อลิตร)</u>
แมงกานีส	๐.๓
ทองแดง	๑.๐
สังกะสี	๕.๐

๓.๓ การดำเนินการฝัง ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๓.๓.๑ จัดบันทึกและรายงานเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินการโดย
แจ้งชนิด/ประเภท ปริมาณ และวิธีการฝัง รวมทั้งฝังการจัดแบ่งการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในแต่ละ
ละบริเวณ (cell) ของหลุม เก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบได้ทุก
เมื่อ

๓.๓.๒ ต้องแจ้งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบทันทีในกรณีเกิดเหตุ
ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกี่ยวกับการรั่วไหลของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และจะต้องแก้ไขเหตุฉุกเฉิน
หรืออุบัติเหตุให้นั้นให้พ้นจากภาวะอันตรายตามวิธีการและภายในระยะเวลาที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม
กำหนด

๓.๓.๓ เมื่อเลิกใช้บริเวณฝังสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบางส่วน
(cell) เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีการปิดคลุมด้วยดินเหนียว หรือปิดคลุมด้วยดินแล้วปลูกหญ้ากันการ
ฟุ้งกระจายหรือปิดคลุมด้วยวัสดุกันซึมอื่น ๆ และจัดระบบระบายน้ำออกจากพื้นที่นั้นให้เพียงพอ

๓.๓.๔ การฝังสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทที่อาจทำปฏิกิริยา
เคมีรุนแรงต่อกัน (incompatible waste) ไว้ในสถานที่แห่งเดียวกัน จะต้องจัดให้มีมาตรการ
ป้องกันมิให้เกิดการสัมผัสหรือการผสมรวมตัวกันซึ่งอาจจะทำให้เกิดปฏิกิริยาเคมีรุนแรงได้

๓.๓.๕ ในกรณีที่จะต้องฝังสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็น
ของเหลว จะต้องบรรจุของเหลวไว้ในภาชนะที่ทนต่อการกัดกร่อน และมีฝาปิดมิดชิด และจะต้องบุ
รอบ ๆ ภาชนะบรรจุด้วยสารดูดซับ (absorbent) อีกชั้นหนึ่ง

๓.๔ การตรวจสอบติดตามผลและการบำบัด

๓.๔.๑ ให้ตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดินที่เก็บจากบ่อสังเกตการณ์อย่าง
ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มดำเนินการฝัง ระหว่างดำเนินการฝังและหลังจากปิดการฝังขั้นสุดท้าย โดยเก็บตัวอย่างน้ำ
ก่อนทำการฝังอย่างน้อย ๒ ครั้ง เพื่อจัดบันทึกสำหรับใช้เปรียบเทียบ และถ้าหากผลการตรวจสอบพบว่า
คุณลักษณะของน้ำใต้ดินเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องทำการแก้ไขโดยทันที พร้อมทั้งแจ้งให้กรม
โรงงานอุตสาหกรรมทราบ

๓.๔.๒ ให้ตรวจสอบคุณลักษณะของน้ำเสียในบ่อรวบรวมทุกครั้งก่อน
ปล่อยทิ้งไป ถ้าพบว่ามีค่าความสกปรกเกินกว่ามาตรฐานน้ำทิ้งตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องทำ
การบำบัดจนมีคุณลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานนั้นเสียก่อน

ข้อ ๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ที่ตั้งโรงงานอยู่ในเขตอื่น นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในข้อ ๓ ทำการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วด้วยวิธีการและ ณ สถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทางวิชาการ ทั้งนี้ให้แจ้งรายละเอียดวิธีการและสถานที่ทิ้งดังกล่าวให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ทำการเคลื่อนย้ายและขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๕.๑ ยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายและขนส่ง ต้องบรรทุกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วได้อย่างมิดชิด ไม่มีการรั่วไหล ตกหล่นหรือฟุ้งกระจายได้

๕.๒ ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายและขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทที่อาจทำปฏิกิริยาเคมีรุนแรงต่อกัน รวมไปถึงในยานพาหนะเดียวกัน โดยไม่มีมาตรการป้องกันการเกิดปฏิกิริยารุนแรงดังกล่าว

๕.๓ ชนิดของภาชนะบรรจุสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วสำหรับการเคลื่อนย้ายและขนส่ง จะต้องเหมาะสมกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น ๆ

๕.๔ จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง รวมทั้งมาตรการแก้ไขเหตุฉุกเฉินในกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือหกล้มในระหว่างการเคลื่อนย้ายและขนส่งอย่างเพียงพอ

ข้อ ๖ วิธีการสกัดสาร (Extraction Procedure) และการวิเคราะห์หาปริมาณความเข้มข้นของสารมลพิษในน้ำสกัด ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้

๖.๑ บดตัวอย่างสิ่งปฏิกูลให้เป็นผงแล้วร่อนผ่านตะแกรงให้ได้ขนาดของสิ่งปฏิกูลระหว่าง ๐.๕ มิลลิเมตร ถึง ๕ มิลลิเมตร

๖.๒ นำตัวอย่างที่ได้จากข้อ ๖.๑หนัก ๕๐ กรัม ใส่ในถ้วยละลายซึ่งประกอบด้วย น้ำกลั่นผสมกับกรดไฮโดรคลอริก จนมีความเป็นกรดต่างระหว่าง ๕.๘ ถึง ๖.๓ ในอัตราส่วนปริมาตรของสารละลายเป็น ๑๐ เท่า (มิลลิลิตร) ของน้ำหนัก (กรัม) ของตัวอย่างสิ่งปฏิกูล

๖.๓ เขย่าบนเครื่องเขย่า (Agitator) เป็นเวลา ๖ ชั่วโมง โดยใช้เครื่องเขย่าชนิด ๒๐๐ รอบ/นาที ที่ช่วงกว้างของการเขย่า ๕ เซนติเมตร

๖.๔ กรองสารละลายโดยใช้กระดาษกรองใยแก้ว ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของรู ๑ ไมครอน

๖.๕ นำของเหลวที่ได้ ไปวิเคราะห์หาค่าสารมลพิษต่าง ๆ ตามวิธีมาตรฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์น้ำทิ้ง

ข้อ ๗ การแจ้งรายละเอียดมาตรการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

๗.๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๑ ส่งเอกสารดังต่อไปนี้
แนบมาพร้อมแบบแจ้งรายละเอียดมาตรการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของโรงงาน

- แผนที่แสดงที่ตั้งโรงงาน บริเวณกำจัดสิ่งปฏิกูลและสถานที่ทิ้ง ฟังกาก
- แผนการดำเนินงาน เช่น วิธีการเก็บ วิธีการและเส้นทางการขนส่ง

วิธีการ

ทำลายฤทธิ์ วิธีการทิ้งหรือฝัง ตลอดจนการจดบันทึกและติดตามผล

- แผนการแก้ไขเหตุฉุกเฉินและมาตรการรักษาความปลอดภัยในการขนส่ง

๗.๒ ให้แจ้งรายละเอียดตามข้อ ๗.๑ ภายใน ๕๐ วัน หลังจากประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑) มีผลใช้บังคับ และทุกครั้งเมื่อมีการยื่นคำขอต่ออายุ
ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ตามมาตรา ๑๗ หรือเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานตามมาตรา
๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

๗.๓ การแจ้งรายละเอียดดังกล่าว ให้ใช้แบบตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๑

พิศาล คงสำราญ

(นายพิศาล คงสำราญ)

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม